

sygn. akt XXII GWzt 63/19

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2021 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XXII Wydział Własności Intelektualnej w składzie:

Przewodniczący: sędzia (delegowany) Agnieszka Gołaszewska
po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2021 roku w Warszawie na posiedzeniu niejawnym
sprawy z powództwa **Harman International Industries Inc. w Stamford (Stany Zjednoczone)**
przeciwko **AB Spółce Akcyjnej w Magnicach (Polska)**
o ochronę praw do unijnego znaku towarowego

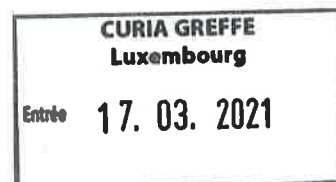
postanawia

1. na podstawie artykułu 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Luksemburgu z pytaniem prejudycjalnym:

Czy artykuł 36 zdanie 2 TFUE w związku z artykułem 15 ustęp 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE nr 2017/1001 z 14 czerwca 2017 roku w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej, a także w związku z artykułem 19 ustęp 1 zdanie 2 Traktatu o Unii Europejskiej rozumieć należy w ten sposób, że sprzeciwiają się one praktyce sądów krajowych państw członkowskich, polegającej na tym, że sądy:

- uwzględniając żądania uprawnionego ze znaku towarowego o zakazanie przywozu, wprowadzania do obrotu, oferowania, importowania, reklamowania towarów oznaczonych unijnym znakiem towarowym, nakazanie wycofania z obrotu lub nakazanie zniszczenia takich towarów,
- orzekając w postępowaniu zabezpieczającym o zajęciu towarów oznaczonych unijnym znakiem towarowym;

odwołują się w treści orzeczeń do „przedmiotów, które nie zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego ze znaku towarowego lub za jego zgodą” – w następstwie czego ustalenie, których przedmiotów oznaczonych znakiem unijnym dotyczą orzeczone nakazy i zakazy (tj. ustalenie, które przedmioty nie zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego ze znaku towarowego lub za jego zgodą) jest, wobec ogólnego sformułowania treści orzeczenia,

pozostawione organowi egzekucyjnemu, organ ten – dokonując wskazanych ustaleń - opiera się na oświadczeniach uprawnionego ze znaku towarowego lub dostarczonych przez uprawnionego narzędziach (w tym narzędziach informatycznych i bazach danych), a dopuszczalność kwestionowania powyższych ustaleń organu egzekucyjnego przed sądem w postępowaniu rozpoznawczym jest wyłączona lub ograniczona przez charakter środków prawnych przysługujących pozwanemu w postępowaniu zabezpieczającym oraz egzekucyjnym?

2. na podstawie artykułu 177 § 1 punkt 3¹ kodeksu postępowania cywilnego zawiesić postępowanie w sprawie do czasu zakończenia postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Luksemburgu.

sygnatura akt XXII GWzt 63/19

**Uzasadnienie postanowienia z 3 lutego 2021 roku – wniosku o wydanie orzeczenia
w trybie prejudycjalnym**

Sąd odsyłający:

Sąd Okręgowy w Warszawie XXII Wydział Własności Intelktualnej

Strony postępowania głównego

Powód: Harman International Industries, Inc., 400 Atlantic Street, Stamford CT 06901,
Stany Zjednoczone

Pełnomocnik powodów: adwokat Dariusz Piróg, Patpol Legal Piróg i Wspólnicy Sp. k., ul.
Nowoursynowska 162, 02-766 Warszawa

Pozwany: AB Spółka Akcyjna w Magnicach, ul. Europejska 4, 55-040 Magnice

Pełnomocnik pozwanego: radca prawny Kamila Sum, radca prawny Krzysztof Kucharski
– adres pozwanego

Przedmiot sporu w postępowaniu głównym

Postępowanie przed sądem odsyłającym dotyczy roszczeń z tytułu naruszenia praw
wyłącznych do unijnych znaków towarowych przysługujących powodowi.

Przedmiot i podstawa prawna odesłania prejudycjalnego

Wykładnia artykułu 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE nr
2017/1001 z 14 czerwca 2017 roku w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej w
związku z art. 19 ust. 1 zdanie 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) w związku z art. 36
zdanie 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

Artykuł 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

Przepisy i orzecznictwo Unii Europejskiej

1. Art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE nr 2017/1001 z 14
czerwca 2017 roku w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej.
2. Art. 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
3. Art. 19 ust. 1 zdanie 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

4. Art. 8 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej.
5. Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 8 kwietnia 2003 r., C-244/00 *Van Doren*.

Przepisy krajowe

6. Powołane niżej przepisy ustawy z 17 listopada 1964 roku Kodeks postępowania cywilnego (tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2019 roku, poz. 1460 ze zmianami), dalej jako KPC:

Art. 325 [Sentencja]

Sentencja wyroku powinna zawierać wymienienie sądu, sędziów, protokolanta oraz prokuratora, jeżeli brał udział w sprawie, datę i miejsce rozpoznania sprawy i wydania wyroku, wymienienie stron i oznaczenie przedmiotu sprawy oraz rozstrzygnięcie sądu o żądaniach stron.

Art. 758 [Organy]

Sprawy egzekucyjne należą do właściwości sądów rejonowych i działających przy tych sądach komorników.

Art. 759 [Właściwość]

§ 1. Czynności egzekucyjne są wykonywane przez komorników z wyjątkiem czynności zastrzeżonych dla sądów.

Art. 767 [Skarga na czynności komornika]

§ 1. Na czynności komornika przysługuje skarga do sądu rejonowego, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Dotyczy to także zaniechania przez komornika dokonania czynności. Skargę rozpoznaje sąd właściwy ze względu na siedzibę kancelarii komornika.

§ 2. Skargę może złożyć strona lub inna osoba, której prawa zostały przez czynności lub zaniechanie komornika naruszone bądź zagrożone (...).

§ 4. Skargę wnosi się w terminie tygodniowym od dnia dokonania czynności, gdy strona lub osoba, której prawo zostało przez czynność komornika naruszone bądź zagrożone, była przy czynności obecna lub była o jej terminie zawiadomiona; w innych przypadkach - od dnia zawiadomienia o dokonaniu czynności strony lub osoby, której prawo zostało przez czynność komornika naruszone bądź zagrożone, a w braku zawiadomienia - od dnia powzięcia wiadomości przez skarżącego o dokonanej czynności. Skargę na

zaniechanie przez komornika dokonania czynności wnosi się w terminie tygodniowym od dnia, w którym skarżący dowiedział się, że czynność miała być dokonana.

§ 5. Skargę wnosi się do komornika, który dokonał zaskarżonej czynności lub zaniechał jej dokonania. Komornik w terminie trzech dni od dnia otrzymania skargi sporządza uzasadnienie zaskarżonej czynności, o ile nie zostało ono sporządzone wcześniej, albo przyczyn jej zaniechania i przekazuje je wraz ze skargą i aktami sprawy do właściwego sądu, chyba że skargę w całości uwzględnia. O uwzględnieniu skargi komornik zawiadamia skarżącego oraz zainteresowanych, których uwzględnienie skargi dotyczy.

Art. 777 [Tytuły egzekucyjne]

§ 1. Tytułami egzekucyjnymi są:

- 1) orzeczenie sądu prawomocne lub podlegające natychmiastowemu wykonaniu, jak również ugoda zawarta przed sądem (...).

Art. 803 [Granice egzekucji]

Tytuł wykonawczy stanowi podstawę do prowadzenia egzekucji o całe objęte nim roszczenie i ze wszystkich części majątku dłużnika, chyba że z treści tytułu wynika co innego.

Art. 840 [Powództwo opozycyjne]

§ 1. Dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

- 1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;

- 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne, a także na zarzucie potrącenia (...).

Art. 843 [Właściwość; pozew; zabezpieczenie]

(...) § 2. Jeżeli egzekucji jeszcze nie wszczęto, powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności wytacza się według przepisów o właściwości ogólnej.

§ 3. W pozwie powód powinien przytoczyć wszystkie zarzuty, jakie w tym czasie mógł zgłosić, pod rygorem utraty prawa korzystania z nich w dalszym postępowaniu.

Art. 1050. [Egzekucja czynności niezastępowalnej]

§ 1. Jeżeli dłużnik ma wykonać czynność, której inna osoba wykonać za niego nie może, a której wykonanie zależy wyłącznie od jego woli, sąd, w którego okręgu czynność ma być wykonana, na wniosek wierzyciela po wysłuchaniu stron wyznaczy dłużnikowi termin do wykonania i zagrozi mu grzywną na wypadek, gdyby w wyznaczonym terminie czynności nie wykonał (...).

§ 3. Po bezskutecznym upływie terminu wyznaczonego dłużnikowi do wykonania czynności, sąd na wniosek wierzyciela nałoży na dłużnika grzywnę i jednocześnie wyznaczy nowy termin do wykonania czynności, z zagrożeniem surowszą grzywną.

Art. 1051 [Egzekucja obowiązku zaniechania czynności lub nieprzeszkadzania czynnościom wierzyciela]

§ 1. Jeżeli dłużnik ma obowiązek zaniechać pewnej czynności lub nie przeszkadzać czynności wierzyciela, sąd, w którego okręgu dłużnik działał wbrew swemu obowiązkowi, na wniosek wierzyciela po wysłuchaniu stron i stwierdzeniu, że dłużnik działał wbrew obowiązkowi, nałoży na niego grzywnę. Tak samo sąd postąpi w razie dalszego wniosku wierzyciela.

Przedstawienie stanu faktycznego i postępowania:

1. Powód jest spółką prawa amerykańskiego. Pozostaje podmiotem praw wyłącznych do unijnych znaków towarowych zarejestrowanych za numerami 001830967, 005336755, 015577621, 003191004, 003860665, 0150221652, 001782523, 005133251, 009097494.
2. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produkty powoda (sprzęt audiowizualny, w tym głośniki, słuchawki, systemy audio) opatrzone wskazanymi znakami towarowymi dystrybuowane są przez jeden podmiot, z którym powód zawarł umowę dystrybucyjną. Za jego pośrednictwem produkty powoda oznaczone unijnymi znakami towarowymi trafiają do sklepów ze sprzętem elektronicznym (w tym audiowizualnym), gdzie następuje sprzedaż na rzecz klienta końcowego (w tym konsumenta).
3. Powód stosuje systemy oznaczeń swoich produktów. Na podstawie tych oznaczeń nie zawsze można ustalić, czy dany produkt był przeznaczony przez powoda na rynek Europejskiego Obszaru Gospodarczego, czy też nie. Niektóre z oznaczeń stosowanych przez powoda zawierają elementy, które wyraźnie wskazują na przeznaczenie towaru na rynek Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub na rynek

inny, niż rynek Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Niemniej, oznaczenia zawarte na części egzemplarzy opatrzonych znakami towarowymi powoda nie określają miejsca, w którym towar miał być po raz pierwszy wprowadzony do obrotu za zgodą uprawnionego ze znaku towarowego. Przedmiotowe oznaczenia nie zawierają skrótów odnoszących się do kwestii terytorialnych. Zatem, niektóre z oznaczeń na opakowaniach produktów opatrzonych unijnymi znakami towarowymi powoda obecne są zarówno na opakowaniach takich egzemplarzy produktów, które przeznaczone są do wprowadzenia do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego, jak i na opakowaniach takich egzemplarzy produktów powoda, które przeznaczone są do wprowadzenia do obrotu poza terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego. W odniesieniu do tych egzemplarzy towarów ustalenie rynku, na który zostały przeznaczone wymaga posłużenia się narzędziem informatycznym pozostającym w dyspozycji powoda (uprawnionego ze znaku towarowego). Narzędzie to obejmuje m.in. bazę danych o produktach, w tym oznaczenie rynku, na który przeznaczony był konkretny egzemplarz produktu.

4. Pozwany jest spółką prawa polskiego. Prowadzi działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji sprzętu elektronicznego. Pozwany wprowadzał na rynek polski towary oznaczone znakami towarowymi powoda. Były to towary wyprodukowane przez powoda i oznaczone przez powoda unijnymi znakami towarowymi, do których powodowi przysługują prawa wyłączne. Pozwany nabywał wskazane towary od sprzedawcy innego, niż dystrybutor produktów na rynek polski, z którym umowę zawarł powód. Pozwany powołuje się na zasadę wyczerpania prawa do unijnego znaku towarowego.
  5. Pozwany otrzymywał od sprzedawcy produktów opatrzonych znakami powoda zapewnienia, że wprowadzenie produktów na rynek polski nie narusza praw wyłącznych powoda do unijnych znaków towarowych – wobec wyczerpania tych praw, w następstwie uprzedniego wprowadzenia produktów oznaczonych unijnymi znakami towarowymi do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez powoda lub za jego zgodą.
  6. W praktyce sporu sądowego wykazanie przez pozwanego, że egzemplarz towaru opatrzony unijnym znakiem towarowym powoda, został wprowadzony do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez powoda lub za jego zgodą – jest bardzo utrudnione. Pozwany może zwrócić się do swojego sprzedawcy. Natomiast nie uzyska informacji, od kogo egzemplarze towaru nabył jego dostawca – ani jakie były poprzednie podmioty w łańcuchu dostawy egzemplarza produktu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Dostawcy nie chcą ujawniać swoich źródeł zaopatrzenia, aby nie stracić nabywców. Problem powyższy Trybunał dostrzegął w swoim orzecznictwie m.in. w wyroku z 8 kwietnia 2003 r. *C-244/00 Van Doren*.
  7. Przedmiotem postępowania zawisłego przed Sądem Okręgowym w Warszawie XXII
-

Wydziałem Własności Intelektualnej są m.in. żądania powoda, aby Sąd:

- zakazał pozwanemu naruszania przysługujących powodowi praw z unijnych znaków towarowych – poprzez zakazanie przywozu, wprowadzania do obrotu, importowania, oferowania, reklamowania oraz składowania w powyższych celach głośników i słuchawek oraz ich opakowań, oznaczonych choćby jednym z unijnych znaków towarowych przysługujących powodowi, które to towary nie zostały uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez powoda lub za jego zgodą;
  - nakazał pozwanemu wycofanie z obrotu głośników i słuchawek oraz ich opakowań oznaczonych choćby jednym z unijnych znaków towarowych przysługujących powodowi, które to towary nie zostały uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez powoda lub za jego zgodą;
  - nakazał pozwanemu zniszczenie głośników i słuchawek oraz ich opakowań oznaczonych choćby jednym z unijnych znaków towarowych przysługujących powodowi, które to towary nie zostały uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez powoda lub za jego zgodą.
8. W praktyce polskich sądów krajowych orzeczenie uwzględniające powództwo w sprawie takiej, jak zawisła przed sądem odsyłającym, posługuje się w swojej sentencji pojęciem „towarów, które nie zostały uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez powoda lub za jego zgodą”. Zatem, orzekany przez sądy zakaz przywozu, oferowania, reklamowania, czy nakaz wycofania z obrotu lub zniszczenia odnosi się do „towarów oznaczonych znakami towarowymi powoda, które nie zostały uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez powoda (uprawnionego z unijnego znaku towarowego) lub za jego zgodą”.
9. W analogiczny sposób redagowane są także orzeczenia sądów w przedmiocie nakazania wyjawienia informacji, wydawane przez sądy krajowe na podstawie przepisów krajowych implementujących art. 8 dyrektywy nr 2004/48 o egzekwowaniu praw własności intelektualnej. Orzeczenia nakładają na pozwanego obowiązek udzielenia powodowi określonych informacji o pochodzeniu i sieciach dystrybucji produktów, oznaczonych znakami towarowymi powoda „które nie zostały uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez powoda (uprawnionego z unijnego znaku towarowego) lub za jego zgodą”.
10. W analogiczny sposób redagowane są także postanowienia sądów w przedmiocie zastosowania środków tymczasowych, np. nakazujące zajęcie towarów opatrzonych unijnymi znakami towarowymi, których egzemplarze „nie zostały uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez

powoda (uprawnionego z unijnego znaku towarowego) lub za jego zgodą”.

11. Wszystkie orzeczenia wskazane powyżej, w pkt 8-10 uzasadnienia odesłania prejudycjalnego, są tytułami egzekucyjnymi. Stanowią one podstawę dla podejmowania czynności egzekucyjnych – zgodnie z treścią tytułów egzekucyjnych i po ich zaopatrzeniu w klauzulę wykonalności. W przypadku orzeczeń określonych w pkt 8 i 9 tytułami egzekucyjnymi są orzeczenia prawomocne. Orzeczenia w przedmiocie środków tymczasowych (pkt 10 uzasadnienia odesłania prejudycjalnego) podlegają egzekucji jako natychmiast wykonalne.
12. Wskazany sposób redakcji orzeczeń, których sentencja (i sformułowany w niej nakaz lub zakaz) odwołuje się do „towarów, które nie zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez powoda (uprawnionego ze znaku towarowego) lub za jego zgodą” powoduje w praktyce poważne wątpliwości na etapie wykonania takiego orzeczenia, których przykłady wskazuje sąd odsyłający poniżej, w pkt 13-15 odesłania prejudycjalnego.
13. Postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia, wydane przed wszczęciem postępowania głównego przed sądem odsyłającym zostało wykonane w ten sposób, że powód, na podstawie postanowienia sądu o zajęciu „towarów, które nie zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez pozwanego lub za jego zgodą” dokonał zajęcia wszystkich towarów opatrzonych znakami towarowymi powoda, posiadanych przez pozwanego. Ostatecznie powód (uprawniony ze znaku towarowego) określił wobec organu egzekucyjnego te egzemplarze towarów, które zostały wprowadzone na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez powoda. Co do tych egzemplarzy prawo wyłączone ze znaku towarowego uległo wyczerpaniu. Zatem, treść orzeczenia sądu została, na etapie egzekucji przedmiotowego orzeczenia, uzupełniona o oświadczenie powoda (wierzyciela – uprawnionego ze znaku towarowego). Treść orzeczenia sądu sama w sobie nie pozwalała bowiem na ustalenie egzemplarzy towarów, które powinny podlegać zajęciu.
14. Organ prowadzący postępowanie egzekucyjne (komornik sądowy) oparł się zatem nie na treści orzeczenia sądu, a na oświadczeniu wierzyciela (uprawnionego ze znaku towarowego).
15. W innym postępowaniu zawisłym przed Sądem Okręgowym w Warszawie XXII Wydziałem Własności Intelektualnej¹ zapadło orzeczenie, w którym Sąd zobowiązał pozwanego do udzielenia powodowi informacji dotyczących sieci dystrybucyjnych urządzeń, będących w posiadaniu pozwanego, opatrzonych unijnymi znakami towarowymi powoda, które nie zostały wprowadzone na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez powoda lub za jego zgodą². Postanowieniem z 14

¹ XXII GWzt 69/14

² Postanowienie zostało wydane na podstawie przepisów prawa krajowego implementujących art. 8

sierpnia 2015 r. Sąd dokonał wykładni przedmiotowego orzeczenia, w ten sposób, że zobowiązał pozwanego do przekazania komornikowi sądowemu wszystkich numerów seryjnych urządzeń znajdujących się w posiadaniu pozwanego i opatrzonych znakami towarowymi powoda – oraz zobowiązał powoda do udostępnienia komornikowi sądowemu bazy danych, w oparciu o którą komornik sądowy miał zweryfikować, czy określony egzemplarz towaru opatrzony unijnym znakiem towarowym powoda został wprowadzony do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez powoda (uprawnionego ze znaku towarowego) lub za jego zgodą. Orzeczenie zostało zmienione postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 8 grudnia 2015 r.³. Sąd Apelacyjny wskazał, że redakcja orzeczenia, która odnosi się do „towarów, które nie zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez powoda lub za jego zgodą” w istocie pozostawia pozwanemu dokonanie oceny – które urządzenia opatrzone znakiem towarowym powoda, posiadane przez pozwanego, zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez powoda lub za jego zgodą. W konsekwencji, pozwany był uprawniony aby, w wykonaniu zobowiązania sądu do udzielenia informacji, odpowiedzieć uprawnionemu ze znaku towarowego, że nie posiada żadnych towarów, które nie zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez powoda lub za jego zgodą.

16. Wskazany sposób redakcji orzeczeń prowadzi zatem do diametralnie różnej praktyki ich wykonywania – począwszy od kierowania czynności egzekucyjnych w stosunku do wszystkich przedmiotów opatrzonych znakami towarowymi powoda znajdujących się w posiadaniu pozwanego (bez względu na to, czy w stosunku do tych przedmiotów prawo powoda do znaku towarowego ulegało wyczerpaniu) aż po odmowę udzielenia powodowi ochrony prawnej i pozostawienie pozwanemu oceny – które egzemplarze opatrzone znakiem towarowym powoda, posiadane przez pozwanego, zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez powoda lub za jego zgodą.
17. Jest tak również dlatego, że omawiany sposób redakcji orzeczeń budzi wątpliwości z punktu widzenia przepisów prawa krajowego. Dorobek judykatury wskazuje, że treść rozstrzygnięcia sądu powinna mieć niebudzącą wątpliwości formułę, tak aby wyrok stanowczo rozstrzygał o prawach i obowiązkach stron oraz ewentualnie nadawał się do wykonania. Sformułowanie w sentencji rozstrzygnięcia o żądaniach stron nie powinno stwarzać wątpliwości co do treści wyroku i musi umożliwiać jego wykonanie (art. 325 k.p.c.). Rozstrzygnięcie sądu o żądaniach stron powinno zatem być tak sformułowane, by jego realizacja była możliwa na podstawie samej treści sentencji bez potrzeby odwoływania się do uzasadnienia lub dokonywania dalszych czynności,

---

dyrektywy 2004/48 z 23.4.2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej.

³ I ACz 2414/15

należących ze względu na swój rodzaj do postępowania rozpoznawczego⁴.

18. W ocenie Sądu odsyłającego umieszczanie w treści orzeczeń wydawanych w sprawach o ochronę unijnego znaku towarowego zakazów lub nakazów odnoszących się do „towarów opatrzonych znakiem towarowym powoda, które nie zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego ze znaku towarowego lub za jego zgodą” – w istocie oznacza, że orzeczenie Sądu stanowi powtórzenie treści przepisów, na których jest ono oparte. Nie stanowi natomiast konkretyzacji obowiązku wynikającego z tych przepisów wobec strony postępowania. W ten sposób trudno wskazać, aby z treści tak sformułowanych orzeczeń wynikał względem strony postępowania inny obowiązek, niż wynikający z przepisów prawa.
19. Strona powodowa argumentuje, że wskazany sposób redakcji orzeczeń jest uzasadniony, nawet, jeżeli tymczasowo prowadzi do zajęcia towarów, które nie powinny podlegać zajęciu, gdyż prawo do znaku towarowego w odniesieniu do tych egzemplarzy uległo wyczerpaniu (zostały one bowiem wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego ze znaku towarowego lub za jego zgodą). Uzasadnienia dla powyższego powód upatruje w tym, że pozwany, naruszając prawa powoda do znaku towarowego, powinien liczyć się z pewnymi niegodnościami postępowania egzekucyjnego.
20. Sąd odsyłający wyraża wątpliwość wobec wskazanej argumentacji. Jej akceptacja dopuszcza bowiem sytuacje, w których na podstawie orzeczenia sądu krajowego państwa członkowskiego dojdzie do zajęcia towarów, których swobodny przepływ na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego jest zgodny z prawem. Co więcej - dopuszcza sytuacje, w których takie zajęcie nastąpi pomimo braku naruszenia prawa wyłącznego ze znaku towarowego. Tak byłoby w przypadku, gdyby okazało się, że wszystkie zajęte egzemplarze towarów zostały wprowadzone na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego ze znaku towarowego lub za jego zgodą. Tym samym, stanowisko powoda w istocie oznacza możliwość nałożenia na pozwanego sankcji (w postaci zajęcia towaru pozostającego w posiadaniu pozwanego) jedynie z tego powodu, że pozwany bez zgody powoda obraca towarem oznaczonym znakiem towarowym powoda – nawet jeżeli taka zgoda nie jest wymagana, z uwagi na instytucję wyczerpania prawa.
21. Zgodnie z art. 19 ust. 1 zdanie 2 Traktatu o Unii Europejskiej, państwa członkowskie ustanawiają środki niezbędne do zapewnienia skutecznej ochrony prawnej w dziedzinach objętych prawem Unii. Dziedziną objętą prawem Unii jest swoboda przepływu towarów, a także służąca jej instytucja wyczerpania prawa do unijnego

---

⁴ Wskazany wymóg w orzecznictwie sądów polskich nie budzi wątpliwości, tak m.in. Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z 1.6.2020 r., I ACa 1068/16 oraz Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z 22.12.2015 r., I ACa 1298/15 (System Informacji Prawnej Legalis).

znaku towarowego. Wyczerpanie ma charakter regionalny, a jego celem jest zapewnienie swobodnej cyrkulacji na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego egzemplarzy towarów opatrzonych znakiem towarowym, które zostały wprowadzone do obrotu na wskazany obszar przez uprawnionego ze znaku towarowego lub za jego zgodą.

22. Zdaniem sądu odsyłającego istnieją wątpliwości co do tego, czy wobec opisanego brzmienia orzeczeń sądów wydawanych w sprawach o ochronę unijnego znaku towarowego, zapewniona jest sądowa ochrona swobody przepływu towarów. Źródłem wątpliwości jest istniejący w prawie krajowym system środków odwoławczych przysługujących wobec tytułów egzekucyjnych (orzeczeń sądów), w których nakazy oraz zakazy formułowane są przez odwołanie się do „towarów innych, niż wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez powoda lub za jego zgodą”. W kolejnych punktach uzasadnienia wniosku prejudycjalnego (pkt 23-37) Sąd przedstawi podstawowe cechy środków prawnych przysługujących dłużnikowi w postępowaniu egzekucyjnym dotyczącym wykonania różnych orzeczeń wydawanych w sprawach o naruszenia prawa wyłącznego do unijnego znaku towarowego.
23. Orzeczenie tymczasowe (o udzieleniu zabezpieczenia przez zajęcie egzemplarzy towarów) podlega wykonaniu przez komornika sądowego⁵. W przypadku zajęcia przez komornika towarów, dłużnikowi (pozwanemu) przysługuje skarga na czynność komornika – wnoszona do sądu rejonowego, w terminie tygodniowym od dokonania czynności. Skarga na czynności komornika jest środkiem zaskarżenia służącym do usuwania uchybień komornika, które polegają na tym, że prowadzi on postępowanie egzekucyjne w sposób niezgodny z przepisami postępowania cywilnego. Skarga na czynności komornika przysługuje zatem wówczas, gdy komornik, dokonując czynności, naruszył przepisy procesowe (regulujące sposób prowadzenia egzekucji)⁶. Nie jest to zatem środek, który służy weryfikacji materialnych podstaw żądania wierzyciela – to bowiem nastąpić powinno w postępowaniu rozpoznawczym. W istocie zatem, przy wykorzystaniu skargi na czynność komornika wyłączona jest możliwość ustalania, czy oznaczony egzemplarz produktu został wprowadzony na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego ze znaku towarowego lub za jego zgodą.
24. O nieskuteczności wskazanego środka w sytuacji zajęcia przez uprawnionego wszystkich towarów oznaczonych unijnym znakiem towarowym przekonuje także praktyka. Na podstawie orzeczenia o udzieleniu zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania przed sądem powód (uprawniony) mógł dokonać zajęcia „towarów

⁵ Komornik sądowy jest organem egzekucyjnym. Jest to funkcjonariusz publiczny, powoływany przez Ministra Sprawiedliwości i podlegający nadzorowi administracyjnemu Ministra Sprawiedliwości.

⁶ Wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 26.10.2016 r., I ACa 273/16 (System Informacji Prawnej LEX)

oznaczonych znakami uprawnionego, które to towary nie zostały uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego lub za jego zgodą”. W praktyce zajęte zostały wszystkie towary oznaczone znakami towarowymi powoda. Po rozpoznaniu skargi pozwanego na czynność komornika sądowego, Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków polecił komornikowi zasięgnięcie opinii rzecznika patentowego. Rzecznik patentowy w wydanej przez siebie opinii wskazał, iż jedynie powód (uprawniony do znaku towarowego) może wskazać, które egzemplarze powinny być przedmiotem zajęcia. W praktyce zatem to wierzyciel (uprawniony ze znaku towarowego) dowolnie wskazuje przedmioty, które powinny być przedmiotem zajęcia. Oświadczenie powoda (uprawnionego, wierzyciela) nie podlega weryfikacji przez sąd, gdyż skarga na czynności komornika jest środkiem prawnym o charakterze formalnym i nie pozwala na taką weryfikację.

25. W istocie zatem – o zakresie zajęcia towarów oznaczonych znakiem towarowym powoda współdecydował komornik sądowy oraz uprawniony ze znaku towarowego. Zakres przedmiotowych działań w istocie nie podlegał weryfikacji dokonywanej przez sąd w pełnym postępowaniu rozpoznawczym, z możliwością prowadzenia dowodów oraz środkami odwoławczymi.
26. Sąd odsyłający zwraca także uwagę, iż skargi na czynności komorników rozpoznawane są w Sądach Rejonowych – a nie w Wydziałach Własności Intelektualnej Sądów Okręgowych. W Sądach Rejonowych skargi na czynności komorników rozpoznawane mogą być przez sędziów, a także przez referendarzy sądowych⁷.
27. Podobne wątpliwości pojawiają się na etapie wykonania wyroku, w którym sąd krajowy uwzględniłby powództwo o zakazanie pozwanemu działań naruszających prawo wyłączne na znak towarowy poprzez zakazanie przywozu, wprowadzania do obrotu, importowania, oferowania, reklamowania oraz składowania w powyższych celach towarów oraz ich opakowań, oznaczonych znakiem towarowym przysługującym powodowi, które to towary nie zostały uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez powoda lub za jego zgodą.
28. Wskazane orzeczenie podlega egzekucji na podstawie art. 1051 KPC. Egzekucja prowadzona jest przez sąd, który działa jako organ egzekucyjny. W postępowaniu egzekucyjnym, sąd, na wniosek wierzyciela, po wysłuchaniu stron i stwierdzeniu, że dłużnik działał wbrew obowiązkowi, nałoży na niego grzywnę.
29. Powołany przepis przewiduje *expressis verbis* jedynie wysłuchanie stron – a nie prowadzenie przez sąd postępowania dowodowego. Możliwość prowadzenia

---

⁷ Referendarz sądowy jest mianowany przez Prezesa Sądu Apelacyjnego, jest powołany do wykonywania czynności z zakresu ochrony prawnej, innych, niż sprawowanie wymiaru sprawiedliwości.

postępowania dowodowego w celu ustalenia, czy dłużnik działał wbrew obowiązкови nałożonemu przez sąd jest przedmiotem sporów w doktrynie. Jego dopuszczalność budzi wątpliwości.

30. Możliwość prowadzenia przez sąd jako organ egzekucyjny, działający na podstawie art. 1051 KPC, postępowania dowodowego w celu ustalenia, czy dłużnik zachował się zgodnie z treścią tytułu egzekucyjnego dopuszczają A. Adamczuk (*M. Manowska (red.) Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego*) oraz I. Kunicki (*A. Marciński (red.) Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego*). Z kolei O. Marcewicz (*A. Jakubecki (red.), Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego*) oraz T. Ereciński (*T. Ereciński (red.), Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego*) ograniczają czynności sądu jedynie do wysłuchania stron. Podobnie, M. Łochowski (*T. Szanciło (red.) Komentarz do kodeksu postępowania*) wskazuje, że postępowanie, o którym stanowi art. 1051 KPC obejmuje wysłuchanie stron – które może nastąpić na piśmie lub na posiedzeniu jawnym. Czynność ta ma przede wszystkim na celu ustalenie, czy dłużnik postąpił wbrew obowiązкови określonymu w tytule wykonawczym, a także zbadanie okoliczności istotnych dla ustalenia wysokości wymierzonej dłużnikowi grzywny. Także M. Krakowiak (*J. Jankowski (red.) Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego*) wskazuje, iż badanie przez sąd w toku postępowania egzekucyjnego, prowadzonego na podstawie art. 1051 KPC czy dłużnik zachował się zgodnie z treścią orzeczenia sądu następuje w toku wysłuchania stron.
31. Zatem, w postępowaniu egzekucyjnym orzeczenia zakazowego, prowadzonym na podstawie art. 1051 KPC, sąd jako organ egzekucyjny, z dużym prawdopodobieństwem będzie ustalał, czy oznaczone egzemplarze, oznaczone znakami towarowymi wierzyciela, zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez wierzyciela lub za jego zgodą – wyłącznie na podstawie oświadczeń stron, złożonych w toku wysłuchania.
32. Nawet w sytuacji, w której sąd, działając jako organ egzekucyjny, byłby uprawniony do prowadzenia postępowania dowodowego w celu ustalenia, czy określone egzemplarze towarów oferowane przez pozwanego zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez wierzyciela lub za jego zgodą – sąd musiałby oprzeć się wyłącznie na dowodach przedstawionych przez wierzyciela (tj. stosowanych przez wierzyciela narzędziach informatycznych) oraz sformułowanych na tej podstawie oświadczeniach wierzyciela. Ograniczenia po stronie pozwanego w wykazaniu kolejnych zbywców oraz nabywców egzemplarza napotkają w postępowaniu egzekucyjnym takie same trudności, jak w postępowaniu rozpoznawczym (*vide*: pkt 6 uzasadnienia wniosku prejudycjalnego). Podobnie, jak w przypadku skargi na czynność komornika – organem egzekucji zakazu jest Sąd Rejonowy.
33. W konsekwencji, gdy będzie miała miejsce egzekucja orzeczenia zakazującego np.

przywozu, oferowania, czy wprowadzania do obrotu egzemplarzy towarów oznaczonych znakiem towarowym, które nie zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego lub za jego zgodą – może dojść do sytuacji, w której sąd jako organ egzekucyjny albo nie będzie w ogóle prowadził postępowania dowodowego, aby ustalić, czy w odniesieniu do określonego egzemplarza prawo do znaku towarowego uległo wyczerpaniu (gdyż art. 1051 KPC nie przewiduje postępowania dowodowego) albo oprze się wyłącznie na dowodach dostarczonych przez wierzyciela. W konsekwencji, egzekucja zakazu może dotyczyć tych egzemplarzy opatrzonych znakiem towarowym, w stosunku do których prawo do znaku towarowego uległo wyczerpaniu.

34. Analogiczna sytuacja pojawi się w przypadku wykonania wyroku, w którym sąd krajowy nakazałby pozwanemu wycofanie z obrotu lub zniszczenie egzemplarzy towaru opatrzonych unijnym znakiem towarowym, które nie zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez powoda (uprawnionego z unijnego znaku towarowego) lub za jego zgodą.
35. Egzekucja takiego obowiązku będzie odbywać się na podstawie art. 1050 KPC. Egzekucja prowadzona jest przez sąd, który działa jako organ egzekucyjny. W postępowaniu egzekucyjnym, sąd, na wniosek wierzyciela, zagrozi dłużnikowi grzywną oraz oznaczy termin do wykonania orzeczonej przez sąd czynności. Powołany przepis, w przeciwieństwie do art. 1051 KPC – nie wymaga od sądu egzekucyjnego stwierdzenia, że dłużnik nie wykonał orzeczenia sądu. W konsekwencji, w ramach postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie art. 1050 KPC poza kognicją sądu pozostaje rozpoznanie zarzutów dotyczących wykonania obowiązku objętego tytułem wykonawczym.
36. Zatem, dłużnik w zakresie orzeczonego przez sąd obowiązku wycofania z obrotu lub zniszczenia egzemplarzy towaru opatrzonych unijnym znakiem towarowym, które nie zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez powoda lub za jego zgodą – w postępowaniu egzekucyjnym w ogóle nie będzie mógł bronić się zarzutem, że w odniesieniu do oznaczonych egzemplarzy towarów prawo wyłączne z unijnego znaku towarowego uległo wyczerpaniu.
37. W ocenie sądu odsyłającego – w omawianej sytuacji wyłączona będzie także dopuszczalność skorzystania przez dłużnika z powództwa przeciwegzekucyjnego (opozycyjnego). Przesłanki powództwa przeciwegzekucyjnego określa art. 840 KPC. Obejmują one m.in. zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie stwierdzone wyrokiem wygasło albo nie może być egzekwowane, spełnienie świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne, a także potrącenie. Natomiast powództwo przeciwegzekucyjne nie służy doprecyzowaniu treści wyroku, który stanowi tytuł egzekucyjny. W przeciwnym wypadku, postępowanie

przeciwegzekucyjne prowadziłyby do wszczęcia po raz kolejny postępowania rozpoznawczego.

38. W ocenie sądu odsyłającego należy mieć na uwadze także wymogi formułowane wobec dłużnika w związku z wnoszeniem powództwa przeciwegzekucyjnego. Zgodnie z art. 843§3 KPC wnosząc powództwo egzekucyjne, dłużnik powinien przytoczyć wszystkie zarzuty, jakie może zgłosić – pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w dalszym toku postępowania. W sytuacji, w której wszelkie ustalenia co do rynku, na którym dany egzemplarz towaru został wprowadzony do obrotu przez uprawnionego ze znaku towarowego lub za jego zgodą – możliwe są na podstawie środków dowodowych i narzędzi znajdujących się w wyłącznej dyspozycji uprawnionego (wierzyciela), wskazany wymóg prekluzji stanowi dla dłużnika istotną przeszkodę w ochronie jego praw w postępowaniu egzekucyjnym. Dłużnik nie ma bowiem, na etapie wnoszenia powództwa egzekucyjnego, możliwości wskazania, których egzemplarzy, w stosunku do których została skierowana egzekucja, dotyczy zarzut wyczerpania prawa do znaku towarowego.

39. Podsumowując:

- jeżeli uprawniony ze znaku towarowego przeprowadzi egzekucję orzeczenia o zajęciu „towarów opatrzonych znakiem towarowym, które nie zostały wprowadzone na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego lub za jego zgodą” w ten sposób, że komornik zajmie wszystkie towary opatrzone znakiem towarowym uprawnionego znajdujące się w dyspozycji pozwanego – pozwanemu przysługuje skarga na czynność komornika sądowego. W ramach skargi sąd bada formalną poprawność działań komornika, tj. ich zgodność z przepisami o postępowaniu egzekucyjnym. W praktyce oznaczenie i zwolnienie od egzekucji egzemplarzy towarów, w stosunku do których prawo do znaku towarowego uległo wyczerpaniu zależy wyłącznie od oświadczeń składanych przez wierzyciela. Może zaistnieć sytuacja, w której nastąpi zajęcie przedmiotów, w stosunku do których prawo wyłączne do znaku towarowego uległo wyczerpaniu – i które powinny w sposób swobodny cyrkulować w obrębie Europejskiego Obszaru Gospodarczego;
- jeżeli uprawniony ze znaku towarowego przeprowadzi egzekucję orzeczenia o zakazaniu oferowania, reklamowania, czy składowania „towarów opatrzonych znakiem towarowym, które nie zostały wprowadzone na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego lub za jego zgodą” w ten sposób, że egzekucja ta będzie skierowana do wszystkich towarów opatrzonych znakiem towarowym uprawnionego znajdujących się w dyspozycji pozwanego – możliwość prowadzenia postępowania dowodowego w celu wykazania, że oznaczone egzemplarze towarów podlegają swobodnej cyrkulacji na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego jest wątpliwa w postępowaniu egzekucyjnym. Przepis art. 1051 KPC przewiduje czynienie przez sąd ustaleń na podstawie oświadczeń stron,

składanych przez strony w toku wysłuchania;

- jeżeli uprawniony ze znaku towarowego ze znaku towarowego przeprowadzi egzekucję orzeczenia o nakazaniu wycofania z obrotu lub zniszczenia „towarów opatrzonych znakiem towarowym, które nie zostały wprowadzone na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego lub za jego zgodą” w ten sposób, że egzekucja ta będzie skierowana do wszystkich towarów opatrzonych znakiem towarowym uprawnionego znajdujących się w dyspozycji pozwanego – pozwanemu nie przysługuje w postępowaniu egzekucyjnym zarzut wyczerpania prawa do określonych egzemplarzy towarów. Sąd jako organ egzekucyjny nie bada bowiem, czy obowiązek określony tytułem egzekucyjnym został wykonany, czy też nie. Adekwatnym środkiem ochrony nie jest także powództwo przeciwegzekucyjne – wobec braku odpowiedniej przesłanki w art. 840 KPC. Ewentualna ochrona praw pozwanego realizowana przy pomocy powództwa przeciwegzekucyjnego jest utrudniona z uwagi na prekluzję. Dysponentem dowodów wyczerpania praw jest bowiem uprawniony ze znaku towarowego, a nie pozwany.
40. W każdej z wymienionych sytuacji orzekał będzie Sąd Rejonowy jako sąd egzekucyjny, a nie Wydział Własności Intelktualnej w Sądzie Okręgowym
41. Wobec takiego ukształtowania środków prawnych może zaistnieć sytuacja, w której egzekucja obowiązku wycofania z obrotu lub zniszczenia zostanie skutecznie skierowana do przedmiotów, w stosunku do których prawo wyłączne do znaku towarowego uległo wyczerpaniu – i które powinny w sposób swobodny cyrkulować w obrębie Europejskiego Obszaru Gospodarczego.
42. W konsekwencji, w ocenie sądu odsyłającego, postępowanie egzekucyjne lub zabezpieczające orzeczenia nakazów lub zakazów odwołujących się do „towarów opatrzonych znakiem towarowym, które nie zostały wprowadzone na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego lub za jego zgodą” nie zapewnia instrumentów, które eliminują ryzyko zastosowania orzeczonych nakazów i zakazów do egzemplarzy towarów, w odniesieniu do których prawo wyłączne na znak towarowy uległo wyczerpaniu. Istnieje ryzyko, iż sądowa ochrona swobody przepływu towarów może doznawać ograniczenia w związku z omawianą redakcją orzeczeń przez sądy krajowe państwa członkowskiego.
43. Dostrzeżone wątpliwości mogłyby zostać usunięte w sytuacji precyzyjnego redagowania orzeczeń – w sposób, który dla przeprowadzenia egzekucji orzeczenia sądowego nie wymagałby ustalania, w toku postępowania egzekucyjnego, które z egzemplarze towarów opatrzonych znakiem towarowym wierzyciela, znajdujące się w posiadaniu dłużnika, nie zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez wierzyciela (uprawnionego ze znaku towarowego) lub za jego zgodą.
44. Powyższe jest możliwe przez precyzyjne odwołanie się w treści orzeczenia np. do

oznaczeń, czy numerów seryjnych egzemplarzy produktów oznaczonych znakami towarowymi, których dotyczą orzekane przez sądy krajowe państw członkowskich zakazy lub nakazy. W odniesieniu do towarów będących w posiadaniu pozwanego w dacie wydania orzeczenia takie sformułowanie żądania pozwu (a w konsekwencji – także wyroku sądu) nie powinno nastęrczać trudności. W odniesieniu natomiast do towarów opatrzonych znakiem towarowym powoda, które znajdują się w posiadaniu pozwanego po dacie wydania orzeczenia – ochrona swobodnego przepływu towarów także nakazywałaby możliwość ich jednoznacznego identyfikowania jako wprowadzonych (lub niewprowadzonych) na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego ze znaku towarowego lub za jego zgodą.

45. W ocenie sądu odsyłającego powyższe służyłoby także realizacji ochrony sądowej unijnego znaku towarowego (*vide*: pkt 15 uzasadnienia niniejszego wniosku prejudycjalnego).

Na oryginale właściwe podpisy
za zgodność

Pajda
Sekretarz